

Summarið í Føroyum er sum ein dreymur, og so er summarið av fyrri hesu ferð. Í ár var summarveðrið av tí besta, sum vit eru von við vegna tess, at august var rættiliga góður. Ja mong av tí eldra fólkinum hugsaði helst um hin góða hoyterran? Men nú er hoyggingin bert ein søga hjá teimum flestu, men so hevur ikki altíð verið í Føroyum.

Ja, og so er september farin at halla. Hann royndist illa. Tað er tibetur ikki á hvørjum ári, at ein á morgni sær hálvan hagan hvítan um miðjan september. Og nú liggur hin langi myrki veturin fyrri framman. Tá er gott at kunna gleðast yvir góð summarminnir saman við góðum fólki.

Ikki kann sigast annað enn at ein verður eitt sindur skakkur, tá ein hoyrir, at Landsstýrið ætlar at leggja stóran toll á brenniolju og onnur brúksgagn. Hetta vil raka teir føroysku pensiónistarar serliga meint, um ikki onnur tiltøk verða gjørd fyrri at lætta byrðarnar til svarandi. Ein kann væl ætla at 2.500,- krónur um mánaðin ikki er nøkur rívilig peningagæð, ið tolir at bera nevniðverdar eykaútreiðslur?

Eisini siga tey í Tinganesi, at vit ferðast alt ov mikið, og tí má gjald leggjast á hvønn ferðaseðil. Eg skal viðganga, at føroyingar ferðast nógv meira nú enn fyrr. Ja í mínum ungu døgum kundi ein í «Dimmalætting» um ein hugdi nógv væl, varnast ein litlan teig undir heitinum — «Rejsende med Tjaldur eller med Dronning Alexandrine». Har vóru tað mest ávis fólki, sum gingu aftur eini 10-15 í tali hvørja ferð. Ikki skal eg nevna nøvn, men stórvini vóru so sum Grosserer, Købmand, Konsul, Rheder og sjálvandi landsstýrismenn og fólkatingsmenn, ja og so av og á onkur prestur ella miðlíonir.

Nú er tibetur vent í holuni, so nú kunna eisini tey heilt vnlugu «tittulleysu» bjóða til at ferðast, sjálvt um peningapungurin ikki stendur á tandi. Men nú skal eisini hin vanligi pensiónisturin gjalda kr. 200,- í landskassan, ja júst tað sama sum ein og hvør millióningur.

Tað er ivaleyst beint at nógvur peningur verður brúktur at ferðast við uttanlands. Men man ikki Landsstýrið beinleiðis jatta og landskassin gjalda sín stóra part av uttanlandsferðunum?

Vit vita jú, at bæði landsstýrisfólk, tingmen og kommunustýrismenn ferðast rættiliga nógv, so at siga um allan knøttin. Hertil kemur, at almennir tænastumenn og eitt ótal av nevndum reika landanna millum uppá landsins besta fyrri landskassans rokning. Ja so allar mentunar- og ítróttarferðirnar við landskassastudningi?

Kommunurnar fylgja eisini væl við. Hugsa sær til? Stórar «deligastjónir» ferðast runt inni á meginlandinum fyrri at — ja halt tær fast — fyrri at hyggja at fót bóltvøllum úr «handilsflag», og sjálvandi flyta inn hetta «flag» fyrri nógvir milliónir krónur. Jú, sanniliga er her talan um ovurnýtslu, men hvør gongur á odda? Her er helst ikki talan um ódyrur pakkaferðir?

Men tað var nú um eina pensiónistaferð eg ætlaði at røða.

Vit í Vága Pensiónistafelag hava nú í nøkur ár gjørt

Jóh. Ravnsfjall hevur skrivað ferðafársognina

Á NORSKUM FJALLI VIÐ GÓÐUM FÓLKI

Jóh. Ravnsfjall úr Miðvági skrivur um Noregsferð hjá Vága Pensionistafelag summarið 1986.

Vit skuldu við «Norrønu» hin 16. juni, ein mánamorgun kl. 9.00. Tað vildi so illa til, at eingin ruta hjá Bygdaleið-um kundi brúkast, tá tær samsvaraðu ikki við fráferðina hjá «Norrønu». Men ráð vóru tyri tí. Vit fingu buss úr Sørvági á Oyragjógv, og avrátt varð við Ásmund Jo-

ensen, sum eisini skuldi vera leiðari á ferðini, at bussur hansara skuldi vera í Vestmanna tá vit komu yvirum ið Sam. Hetta bar væl til og koyrdu vit alt okkara ferðagóðs í bussin í Vestmanna, og ikki varð tað tíkið úr aftur fyrr enn við dyrnar á hotell «Kamben» uppi á teim-

um norsku fjøllunum.

Bæði Smyril Line og Ásmund Joensen høvdu fyriskipað sera væl og gekk hetta sum ein reyður tráður gjøgnum alla ferðina, at øll tænasta var hin allarbesta. Ásmundur sjálvur býtti út «Boarding Cards» til øll í bussinum á bryggjunni, og so var alt greitt til at fara um borð. Her var einki ivamál, og dæmligar ungar gentur fylgdu okkum har vit skuldu halda til umborð. Vit fingu 4-mannakomur við tolett og brúsubað á somu hædd sum upplýsing og vegleiðingin var. Hetta lætti væl um, ikki minst hjá teimum av okkum, sum vóru gongutarnað.

Veðrið var gott henda morgunin tá «Norrøna» legði frá landi og helt leiðina eysturvís. Øil vóru vit spent uppá hvussu hetta fór at ganga. Onkur hevði verið í Noreg fyrr, men fleiri vóru tey, sum gjørdur ferðina á fyrsta sinni. Fyrst varð kannað eitt sindur eftir fyrri at finna fram og fyrri at finna saman aftur. Men so varð boðað frá yvir hátalara, at alt ferðalagið skuldi koma til fundar uppi í «The Viking Clubs». Nú fyrst fingu vit rættiliga at vita, at vit vóru 90 fólk í ferðalagnum og ikki ein, men tveir bussar. Kanska kundi ein sagt, at vit vóru tvey ferðalag, hóast vit vóru nógv saman. Í hinum ferðalagnum vóru fólk úr ymsum bygdum, tey flestu eldri og pensiónistar, men eisini nokur yngri og okkurt barn eisini. Ásmundur greiddi okkum øllum nú frá, hvussu og hvar leiðin gekk og annars varð sagt frá øllum, sum fyrri okkum var neyðugt at vita á ferðini. Vit fingu soleiðis at vita, at tað vóru tveir føroyingar við til

Bussforararnir, Ásmund og Kári

